

hostivický měsíčník

ROČNÍK 18

ČASOPIS HOSTIVICKÝCH OBČANŮ PROSINEC 1991

PŘEČTĚTE SI: VÁNOCE V CHRÁMU SV. JAKUBA ● JAKÉ BÝVALY VÁNOCE VE ŠKOLE ●
KŘÍŽEM KRÁŽEM HOSTIVICKÝMI OBCHODY A TAKÉ ZA KOLIK SE KDE NAKUPUJE ● 100 LET
HASIČŮ ● CHOVATELÉ V BAVORSKU ● Z POLICEJNÍCH DENÍKŮ ● PARDON STAVEBNÍHO
ÚŘADU

Nejen státy, ale snad všechna zřízení a obyčej se zpravidla udržují těmi idejemi, z nichž vznikly. Připomeňme si proto, z jakých kořenů vyrůstá kouzlo a krása vánoc. Snad se nám tak podaří zabránit, aby se naše vánoční svátky proměnily v oslavu konzumu, divadlo pro malé děti anebo soutěž o nejdražší dárek.

Všichni víme, že vánoce vznikly jako připomínka narození Ježíše z Nazareta. Můžeme se o této události dočíst na počátku Matoušova či Lukášova evangelia - chceme-li však událost vánoc pochopit opravdu, nezastavujme se a čtème dále. Nebyl by totiž důvod si vánoce připomínat, kdyby byl Ježíš - již jako dospělý člověk - nevykonal to, co vykonal. Chlapec, který se narodil, dorostl v muže; a svět díky němu už nikdy nebude takový, jaký byl před jeho narozením. Nezměnil společenské řády ani hranice států - změnil lidské srdce. Nikoli bohatstvím, silou anebo věděním, ale tím, jaký byl sám. Chudý, ale plný radosti, nenáviděný, ale milující, vnitřně svobodný mezi lidmi spoutanými předsudky a zkostnatělou tradicí, plný naděje v zemi strádající římskou okupací, bez povýšenectví, pobožnůstkářství či patosu důvěřující Bohu. K tomuto člověku nás má betlémská hvězda dovést, ne jenom k pacholátku v jesličkách. I vánoce by proto měly být podle Ježíšova vzoru: svátky prosté, nesloužící módám ani letitým obyčejům, svátky radosti a lásky.

Právě takové, to jest vpravdě šťastné a veselé vánoce ať jsou i ty letošní, vánoce roku 1991 po Kristově narození.

Advent začíná letos 1. prosince, a tak jako po celý rok i v něm budou nedělní mše svaté v 9 hodin ráno. Kristovo narození oslavíme půlnoční 24. prosince ve 24 hodin. Následující dva dny, Hod Boží vánoční a sv. Štěpána Prvomučedníka, se bohoslužby konají v 9 hodin, stejně i na Nový rok, kdy slavíme svátek Svaté rodiny - Ježíše, Marie a Josefa. Děkovná bohoslužba na konec občanského roku bude 31.12.1991 v 16 hodin.

- f

VÁNOCE VE STARÉ ŠKOLE

Jaroslav Vrchlický

Můj dech zas tone v blaha moři,
vzdech srdcem táhne divoce
a zvony znějí, světla hoří -
Ó vánoce, ó vánoce!

Jak navodit ovzduší staré školy krátce po první světové válce? Ve třídě s vyšlapanou, hrbolatou podlahou stály ve dvou řadách lavice, každá pro čtyři žáky. Vpředu stupínek s tabulí na zvyšovatelném stojanu a stolek pro učitele, vzadu za lavicemi věšáky na šaty dětí. Vpravo kama, železná, vysoká, dvouplášťová /aby se děti nepopálily/ a na stěnách několik, trochu zašlých obrazů v dřevěných lištách - Zajíc seče otavu, Kočka domácí, Zpěvné ptactvo - jen občas vyměňovaných. A tady se čtyřicet žáčků učilo, bavilo a radovalo i smutnilo a zlobilo pana učitele. Zvláště v zimě, když se topilo a kama bouchala, jak je starší žák pověřený příkládáním nakrmil mourem, a vlhké šaty se pařily a semtam se někdo "nazachoval mravně" a muselo se větrat a bylo zima a tak hurá ke kamnům a chvíle povyražení.

Jen předvánoční čas přinášel do třídy víc očekávání a napětí - to když v hodině náboženství velebný pán Fr. Samec vyprávěl o narození Ježíška. V dětské nevinnosti jsme sice tušili jakousi souvislost mezi dítětem a maminčiným bříškem, ale tady to bylo takové tajemné - "jenž se počal z Ducha svatého". A nenarodil se jako obyčejný kluk, ale jako "požehnaný plod života Tvého". Takže podivuhodný, záhadný, neobyčejný, ale - a to bylo nejdůležitější - štědrý, neboť naděluje dětem. Ovšem jen těm hodným. Takže co zbývá, než se snažit být teď vzorný, aby človíček nevyšel zkrátka.

Všichni dospěláci vědí, jak je to těžké splnit, a není divu, že malí nezbedové, větší rošťáci i klackovití rozjívenci namože neobstáli. Nechat v klidu prsty a nepouštět si na lavici "tank" z ozubených cívek pracně zhotovený, nestřílet z gumičkového praku papírky po děvčatech, neposílat psaníčka, neštípat spolužáka, nevyplazovat jazyk na "nepřítele" a co já vím ještě? To všechno musel pan učitel pokrotit, postavit do kouta, nechat kleknout na stupínek, i rákoska někdy štípla do dlaně či do zadečku! Popravdě však řečeno brala to děvčata i kluci jako noc a den a v hodině zpěvu s panem učitelem Kratochvílem už zas zpívali ochotně a líbezně /děvčata/ i méně líbezně /kluci/, zato s neutišitelným nadšením Nesem vám noviny, Narodil se, Veselé vánoční hody.

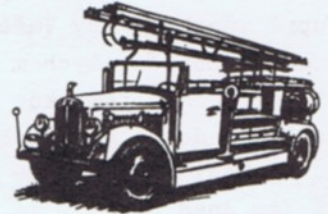
Nádherné uvolnění přinášely hodiny ručních prací, tuším, že do čtvrté třídy společné. Slečna učitelka Hornerová nás učila, jak pozlatit staniolem oříšek pro Popelku i na vánoční stromek, a my lepili řetězy z barevných papírů a rozvěšovali je po třídě, z lepenky vystřihovali i lýkové krabice na šití pro maminku či na límečky pro tatínka. Podvědomě nám srdíčko napovídalo, že je hezké dárky nejen brát, ale i nadělovat tomu, koho máme rádi. Jindy jsme z přinesených krabiček od zápalek a krepového papíru vytvářeli kouzelné košíčky nebo vyšívávali kapesníčky. A ti nejšikovnější se mohli pustit i do jesliček. Čtyři archy roztomilých obrázků Alšova betlému nalepili na lepenku a vystřihovali a vystřihovali, až prsty od nůžek bolely! Ale ta radost z jezulátka, oveček, psíka, králů na koni a dárečků! Pan Aleš by se divil, že myslivecké pušce chybí hlaveň, huse krk, koze rohy a psovi ocásek. Nebuďte však malicherní. Copak může dětská ruka zvládnout každou maličkost? Nám se to líbí - a basta fidli! A komu se to nelíbí, ať mi kapsu políbí, odsekne uražený tvůrce.

Nebyly všechny vánoce v pohodě - byly i smutné, nemoc, úmrtí, válka a přesto vzpomíná člověk vždy jen na ty hezké. A já jsem vděčný rodičům za jejich obětavost i učitelům, že nás zasvěcovali i do světa poezie, krásy. Přál bych všem lidem dobré vůle, aby si ve zdraví mohli vyvolávat ty hezké vzpomínky, aby jim srdce neokoralo a dovedli radost vytvářet i pro své nejbližší.

Douška: Snad několik hezkých knih pod stromček k pěkné pohodě napomůže - Baar: Paní komisarka, Kožík: Svátky krásné hvězdy, Frolík: Vánoce v české kultuře, Vaclík: Lidové betlémy.

A. Saifrt

ZAPOMENUTÁ STOVKA

Nemám na mysli bankovku této hodnoty, zapomenutou někde v obchodě či na úřadě. Byla by jí škoda a postižený by měl asi dost dlouho trpký pocit.

Myslím na sto let, které uplynuly od založení hostivického požárního sboru. Nejsem povolán a ani nejsem dost znalý historie hasičů - tím více mne však mrzí, že kulaté výročí proběhlo bez povšimnutí. Zásluhy hostivických občanů, kteří za tu stovku let osvědčovali dobrovolně a bez odměn svou sousedskou a občanskou ochotu, jsou totiž nesporné. Nu tedy - snad se přeci někdo najde, kdo stoletou historii hostivického sboru dobrovolných hasičů podrobně zhodnotí.

Chtěl bych dnes, na prahu nové stovky, připomenout našim občanům, že dobrovolní hasiči i dnes existují, a že je potřebujeme. Nemůžeme je ovšem nechat působit jako zcela dobrovolnou, řekl bych zájmovou organizaci, jejíž členové si platí příspěvky jako v každém jiném spolku, mohou se scházet ve spolkové místnosti a v případě potřeby se od nich očekává, že půjdou nasadit své zdraví nebo i víc k zásahu při události ohrožující majetek a bezpečnost občanů.

Je pravda - stát jim svěřil techniku v milionové hodnotě. Použít ji v potřebnou dobu efektivním způsobem však ponechal pouze na jejich dobrovolném odhodlání. Myslím si, že to v současné době nestačí. Došlo totiž ke změně zaměstnavatelů dobrovolné posádky a lidé již nejsou zaměstnání v Hostivici, ale dojíždějí na směny a v případě potřeby prostě nejsou vždy k dosažení. Došlo ovšem i ke změně smýšlení lidí i ke změně charakteru chráněného majetku. Dnes chrání majetek, který má svého konkrétního vlastníka. A to je asi změna nejzávažnější. Jde tedy jasně o službu se vším všudy, a to musíme vzít na vědomí všichni, na radnici stejně jako v podnikání. Nejde to však všechno najednou a nejde to tak, jak se to často stávalo pod heslem, že "po staru se žít nedá".

Zbylo tedy bohužel jen na mně - vážení a milí hasiči - abych Vám poděkoval za to, že svou dobrovolnou a záslužnou práci jste celých sto roků dělali a že jí chcete dělat i dál.

Vězte, že nestojíte na okraji pozornosti či zájmu naší společnosti. Spolu s Vámi uděláme postupně všechno, aby Vaše společenství bylo opět akceschopné, abychom mohli oprávněně očekávat Vaši pomoc tam, kde bude nezbytná, ale především v době, kdy ji bude potřeba. Slyšel jsem, že Vaši předkové se zdravili "Ohni zmar" Totéž Vám dnes přeji i já a přidávám - s naší podporou a uznáním.

JUDr. Miroslav Zvára

HOVORY SE STAROSTOU — POTŘETÍ

Potřetí, věřme však, že potřetí neznamena to, co při aukci, tedy definitivně naposledy. Zmínka o aukci není až tak nepatřičná. Hlavním tématem Hovorů 14. 11. 1991 měla být privatizace. Měla být, ale nebyla. Rozpaky a nejistota občanů se nepodařilo prolomit. Rozpaky nad tím, jak přijímat dosavadní výsledky restitucí, tzv. malé privatizace a samostatné iniciativy občanů přímo v Hostivici. Rozpaky proto, že leďacos zaslouží pochvalu a obdiv. To se týká především odvahy "malých podnikatelů", kteří začali s malým kapitálem ve vlastním domě a vlastními silami. Pracovní doba je tam kdykoli, ceny slušné, ochota nebývalá. Leďacos zase na druhé straně není v pořádku. Z hlediska města třeba to, že právě ti o řádek výše pochválení "malí podnikatelé" - často při úpravách svého domku pro budoucí podnikání vůbec nepomyslí, že i zde platí řád, přesněji stavební zákon, a že se musí na úpravách, byť je prováděli na svém, domluvit se stavebním úřadem. Pozornost veřejnosti je pochopitelně zaměřena jinam. Mnozí lidé říkají, že se pro ně, až na ceny v největších obchodech v Hostivici, moc nezměnilo. Nemohu pochopit, proč je v Hostivici tolik nevyužívaných prostor, byť za ně jejich nájemníci či vlastníci dost zaplatili. Těžko můžeme odpovědět za ty, kterých se tyto otázky týkají. Ale i mezi podnikateli jsou lidé, kterým se věci daří dobře, nebo hůře.

Nejistota se více týká další fáze privatizace, o níž měla být také řeč. O tzv. velké privatizaci a zvláště její kupónové metodě. Tady zatím místní časopis nemůže mnoho udělat. Snad jen informaci. K datu uzávěrky tohoto čísla bylo v úřadovně registračního místa kupónové privatizace v Hostivici zaregistrováno 85 občanů. Ještě jenom pro informaci: Registrační místo je v Hostivici v místnostech

donedávna knihovny v zámku na Husově náměstí. Otevřeno je v pondělí až pátek od 10.00 do 17.00 hod., ve čtvrtek od 12.00 do 18.00 hod.

Jak řečeno v úvodu, po promluvě starosty a pisatele těchto řádků, bylo ticho. K privatizaci se nikdo nevyslovil. Debata se pak stočila zcela jiným směrem. Hovořilo se o možnosti využití původního vodárenského zařízení na sídlišti, o postavení družstevníků v bytovém družstvu, ale také o iniciativě k položení vodovodních a plynovodních rozvodů v těch litovických silnicích, kde je hotová kanalizace a bude se provádět úprava povrchů ulic. K těmto tématům se ještě vrátíme.

S. P.

PROCHÁZKA PRO SOUČASNÍKY

Není tomu tak dávno, co jsem vás, vážení spoluobčané, pozval na nedělní procházku spojenou s prohlídkou našich, dnes už v město spojených obcí, abych vám při ní ukázal, jak v nich kolem třicátých let tehdy šel život a také abych vás seznámil, což bylo mým hlavním záměrem, s tehdejší obchodní sítí, rozsahem služeb a pohostinství a pestrostí řemeslnických živností.

Slíbil jsem si v duchu také, že vás určitě vezmu na obdobnou procházku po současné Hostivici. Ale hned na začátku jsem bohužel zjistil, že zatím není v mých silách, všechno to současné překotné dění v oblasti obchodu, služeb a řemesel v našem městě objektivně zabývat a popsat. Jsem si ještě vědom toho, že kdybych při té procházce konstatoval, že tam a tam je nový obchod, pohostinství, prodejna, opravná nebo dílna, že je to už i určitý druh reklamy a v případě, že bych na někoho zapomněl, což by se se shora uvedených důvodů asi určitě stalo, bylo by to vůči těmto zapomenutým podnikatelům jaksí nerespekt.

Bude to zkrátka ještě nějaký čas trvat, než se ti noví obchodníci a živnostníci, jak se říká "zavedou", kdy bude každý mít odpovídající firemní štít a kdy bude našim občanům jasné, o koho se jedná a co se tam nabízí. Mnozí z vás si jistě ještě pamatují, že tenkrát například stačilo říci "u Neradů - u Justů - u Jarešů - u Kokrdů - u Plocků" a každý věděl, kde to je a co tam dostane.

Víte, vybudovat a udržet si dobře prosperující obchod, restauraci, živnost nebo ře-

meslnickou dílnu, to trvalo vždycky dlouhá léta, často i celé generace a dalo to vždy hodně a hodně poctivé práce.

Když už jsem se dotkl té poctivosti v podnikání, ta byla v desateru obchodníků a živnostníků vždy na prvním místě. Ošdit zákazníka, to byl snad největší prohřešek. To se nikdy nevyplatilo. Zákazník šel prostě jinam, ke konkurenci. Tenkrát totiž platilo a ještě dnes v obchodnickém světě platí, že když chtěl zákazník něčeho KILO, tak dostal kilo, ani o deko míň, ani o deko víc. Z pochopitelných a jasných důvodů. Tenkrát neexistovala ta dnes tolik používaná slůvka: "Je toho víc, mohu to nechat."

Šízení na váze, prodej vadného zboží, neochota prodávajícího nebo nekvalitně provedená řemeslnická práce, to byla vždycky voda na mlýn konkurenci, a to tenkrát každý podnikatel věděl a taky toho dbal. A vůbec už neexistovalo, aby vám při opravě něčeho vyměnili nové součástky za starší a nebo vám prostě z věci něco, co jste hned nepoznal, odcizili.

Stejně tak nebyvalo na zavřených dveřích prodejen, nebo živností vidět nápisy: "Inventura - Z technických důvodů zavřeno - Jsme na schůzi - Sanitární den - Přejímka zboží - Jsme na nákupu - Jsem na podniku" apod.

Myslím, že bych na toto téma mohl ještě dlouho povídat, ale do budoucna bych si myslím spolu s vámi přál, aby každý obchod, každá dílna, měly zase svou charakteristickou tvář, svou vůni, aby bylo vždycky uvnitř i venku čisto, aby vás všude s úsměvem a srdečně přivítali a stejně se při odchodu rozloučili. Abyste poznali, že prodávajícího svým přáním evidentně neobtěžujete, aby bylo stále méně slyšet slůvko "NEMÁME", aby se tak znovu naplňovalo to známé heslo: "Náš zákazník, náš pán". Ale také obráceně, bez šikanování, invektiv, zlobení a hrubostí ze strany některých zákazníků, což je také velice důležité.

Víte, já bych nechtěl moralizovat a vůbec už ne, aby to vyznělo jako nějaké staromilství, ale stále mám pocit, že se nám z těch dřívějších dob mnoho toho dobrého jaksi vytratilo. Vezměme třeba přátelské pozdravení, vzájemná úcta, opravdové srdečné sousedské vztahy, ohled ke starším, vzájemná tolerance, poctivost v jednání, aby dané slovo platilo víc než nějaká smlouva. A podle mého názoru, aby došlo na to hlavní a dnes nejpodstatnější, aby si lidé zase vážili práce, té poctivé.

Tak vidíte, milí "současníci", z naší procházky zatím sešlo, ale co jsme si taďy řekli, nebylo taky doufám nadarmo a kdyby se z toho

alespoň malá část splnila, bylo by to pro nás všechny jistě dobré a užitečné. Co říkáte?

Zdeněk Pelc

Požádali jsme pana Pelce, aby procházku po "Hostivici podnikatelské", jak jsme ji otiskli ve čtyřech číslech našeho časopisu, a to HM 12/1988 - 3/1989, opakoval a popsal nám, jak se obchodníci a řemeslníci mají k světu teď, na sklonku roku 1991. Moudře nám nevhověl a napsal to, co cítil, že je třeba napsat především. Možná to tak cítí i další čtenáři a občané. Konec konců na tohle či podobné téma najdete v tomto čísle i jiné články. Proto nemlčme. Svěřme se se svými pocity, přáními a plány. My před pultem i my za pultem.

My před pultem nechceme být jen ovce na stříhání "do hola". Zaplatíme i více, budeme-li přijati vlídně a bez zjevné snahy ošdit nás. Nemyslete si, vy za pultem, že kartel, neboli dohodu o cenách, udržíte trvale. Už teď začínají mmozí lidé jezdit za nákupy do sousedství. A konkurence čeká na vaše další chyby i v Hostivici. Zatím jí držíme palce, ne proti vám, ale pro dobře fungující trh.

My za pultem to také nemáme jednoduché. Zaplatili jsme velké peníze při dražbě. Máme úvěry a musíme je splácet. S dodavateli jsou pořád jen patálie. A vy před pultem pochopte, že jsme také lidé se svými každodenními starostmi a občas nám jde všechno pěkně na nervy.

Takhle nějak, anebo úplně jinak, nám napište. Raději však pište. To znamená ne jen jednou. Ono to bude ještě chvíli trvat, než to bude v Hostivici s obchody, službami a řemesly takové, abychom byli aspoň občas spokojení. A tak právě tohle téma chceme na našich stránkách preferovat.

- red.

JAKO NA SMILOVÁNÍ

čekají obyvatelé Bohem i úřady zapomenuté městské části Starých Litovic na den, kdy se konečně otevře koloniální obchod paní Heleny Mrskočové. Ve Starých Litovicích, kde za první republiky bývaly dva dobře prosperující koloniály, není teď už řadu let ani jeden, a tak je nutno pro každou maličkost běhat kilometr daleko do litovické samoobsluhy, která po privatizaci jako před privatizací připomíná spíše Herrmannův Snědený krám, nebo až do hostivické

samoobsluhy, která se privatizací také nijak zvlášť nezměnila. A tak jen sníme o tom, že paní Mrskočová bude obchodně stejně zdatná jako paní Šroubková v Jenečku, že bude stejně ochotná k zákazníkům a že bude mít stejně rozsáhlý sortiment zboží. Paní Mrskočová počítala s tím, že svůj koloniál otevře v listopadu. Potřebovala by jen, aby také schvalovací úřady pracovaly stejně rychle a pružně. Přejeme novému obchodu hodně úspěchů, hodně rozmanitého zboží a co nejvíce spokojených zákazníků.

- r

ZAZNAMENALI JSME . . .

Samoobsluha v Litovicích má již nového majitele, pana ing. Karla Žaluda z Braškova.

Jako zákaznice této prodejny jsem zjistila, že se mnohé změnilo k lepšímu. Dlesďení prodavačky se 2x denně umývá podlaha. Zboží v regálech je přehledné. Mrazicí pulty jsou uzavřené, sortiment uvnitř je rozdělen do přihrádek. Použité vozíky prodavačky uklízí, takže kdykoliv tam přijdete, vozík stojí na svém místě. Líbila se mi kniha přání a stížností /není to ta kniha, kterou známe z minulosti/. Zákazníci mají možnost svá přání denně projevovat a požadovat event. nápravu od majitele obchodu.

Druhá samoobsluha, kterou jsem navštívila, byla samoobsluha Na pískách pod vedením nového majitele, pana Černého.

I v této prodejně je čisto, zboží v regálech se stále doplňuje. Personál je ochotný, všichni mají zájem, aby jejich zákazníci byli dobře obslouženi. Po cestě k této prodejně jsem zastavila několik žen, které zde denně nakupují a na otázku, co by si přály zlepšit, jsem dostala tyto odpovědi:

Bohatší sortiment zboží, více druhů pečiva a chleba. Větší konkurence a tím i snížení cen.

Vážení čtenáři - já vím, že není podstatné, zda jsou vozíčky na svém místě, ale nám spotřebitelům jde hlavně o to, aby bylo pečivo, chléb, uzeniny, mléko a jiné potraviny čerstvé a neměly prošlé lhůty trvanlivosti.

Samá chvála je slyšet od zákazníků, kteří nakupují v obchodě se smíšeným zbožím u paní

Šroubkové v Jenečku. Je to obchůdek opravdu velmi pěkný, je zde bohatý sortiment zboží a nechybí ani úsměv paní majitelky.

E. H.

Při čtení přílohy deníku Metropolitan, zvané KLAÚS (Kvalitně, Levně A Úsporně) nás napadlo, že i když v Hostivici je síť potravinářských prodejen zatím značně děravá, by nebylo bez zajímavosti provést takové srovnání cen vybraných potravin i tady. Dnes přinášíme porovnání cen v samoobsluze v Litovicích a v prodejně se smíšeným zbožím paní Šroubkové v Jenečku ze dne 27. 11. 1991. Pro příští čísla Hostivického měsíčníku bychom chtěli tyto údaje rozšířit o další potravinářské prodejny.

	samoobsluha Litovice	pí. Šroubková Jeneček
cukr krystal	15.60	15.-
rýže I.	19.50	16.60
hrách	5.50	5.40
čočka	23.50	19.50
Juno rostl.máslo	7.70	7.70
sýr Hermelín	8,-	8.20
med	18.30	17.90

NÁRODNÍ HRDOST? NEZNÁM, ZNÁM JEN MARKY!

Ten dojem mám, když procházím Hostivici a divím se, jakou nabídku poskytují některé soukromé obchody a služby. Ovšem, musím si příště brát s sebou německý slovník, neboť tady mi nabízejí "Unterkunft geöffnet täglich" a o kus dál "Familienhotel. Mittagessen. Abendessen." a tady zas "Zimmer frei"... a jinde zas "Free room". Takže příště ještě anglický slovník, abych mohl vstoupit i do "Marketing-auto-shop". Že by to mělo být nejprve v jazyce české země a pak v cizím, jak je to běžné v sousedních zemích? Snad až pomine maloměstácká podlízavost a získáme zdravé sebevědomí, že cizince zajímá, v čem jsme sví, čeští a lepší, a nikoli v čem je upoceně napodobujeme. Jakže to napsal Petr Bezruč? "Z Frýdku je Bernard Žár. Proto svůj zapírá národ... dbá, aby prokletých páriů řečí dům nebyl znesvěcen." Moc dobře si ještě pamatují, jak za německé okupace musely být nápisy německo-české. A jak je lidé po válce s nadšením nahrazovali českými. A dnes? Jen německy a dobrovolně a přeochoťně!

Oč přitažlivěji působí na zákazníka soukromý obchod v dolním Jenečku, který dává vědět, že je to obchod se smíšeným zbožím. Vchod se leskne čistotou, výkladní skříň malá a pěkně upravená a uvnitř pestrý výběr zboží, nepředraženého a nabízeného s ochotou a úsměvem. I to je sympatické, že víme, kdo prodává, a je tedy i zodpovědný, a neskrývá se za anonymitu. Byli jsme zvyklí nakupovat u Štětů, u Justů, u Jarešů, chodili jsme k Neradovým či Šroubkovým. Jako Jan Werich máme rádi, když je každý odněkud a nějak se jmenuje. A ještě k barevnosti nápisů a tabulí. Ta ponurost: černá v hnědé, a umístění bez ladu a skladu, bez zřetele k prostředí. Jak přívětivě svítí bílá-červená-modrá právě v nápisích /bohužel jen německých/ "Unterkunft". Snad se dočkáme i barevných omítek /jako má pan Jordán, pan Dlouhý/ a květin za okny /jako u Arnoldů v Litovicích a u paní Kotíkové/.

Neuvádí mě v úžas myšlenka, že chceme do Evropy. My jsme v Evropě - a vždycky jsme v ní byli! A vážila si nás, pokud jsme přicházeli s novým myšlením /Hus, Komenský, Masaryk/, s původním českým uměním /Dvořák, Mánes, Myslбек, Čapek, Seifert/ a obohacovali Evropu svou dovedností a vynalézavostí /Křižík, Škoda, Heyrovský, Wichterle/. A Evropa nás bude brát zase, nejen v tělovýchově /Zátopek, Časlavská, slety a později spartakiády, hokej, Lendl, Navrátilová/, ale s plnou šíří nadání českého národa. Nesmíme tak ovšem jít hašteřiví, ukoptění, podbízíví, ale slušní, přemýšliví, pracovití a na svou dobrou práci zdravě hrdí a sebevědomí. A na cizí pomoc příliš nespolehejme, náš národ má v tom směru bohaté zkušenosti a musí spoléhat především na sebe. "Věřme jen sobě, své práci a pili, věřme jen svatému nadšení v nás". /Svatopluk Čech/.

A. Saifrt

NEPŘEHLÉDNĚTE!

Stavební úřad Hostivice nás požádal o zveřejnění tohoto textu:

Již dva roky uplynuly od listopadu 1989. Dva roky se v celé společnosti odehrávají změny vedoucí k napravení chyb z minulých let. Děje se tak i ve státní správě, k níž patří také stavební úřad Hostivice. Je všeobecně známo, že se po celých čtyřicet let obcházely i platné zákony, tedy i zákon stavební. Nyní

je třeba stavební záležitosti města Hostivice uvést do legálního stavu.

Poslání stavebního úřadu nespočívá jen v objevování nepovolených, nezkolaudovaných staveb a postihování přestupků občanů proti stavebnímu zákonu. Přesto je stavební úřad Hostivice nucen se touto problematikou velmi často zabývat. Pracovníci stavebního úřadu si jsou vědomi toho, že se v těchto případech potýkají i s důsledky působení minulého režimu, a že by radikální postup mohl vést k napětí mezi občany města Hostivice. Proto stavební úřad Hostivice vydává toto R O Z H O D N U T Í

Stavební úřad Hostivice upustí od uložení pokuty za přestupky občanů proti stavebnímu řádu /§ 105 zákona č. 50/76 Sb. pokuta až do 10 000 Kčs/ na území města Hostivice za těchto podmínek:

1. Podmínky rozhodnutí se vztahují na přestupky spáchané před 1. 10. 1991.
2. Občané své nepovolené nebo bez kolaudace užívané stavby do 30. 3. 1992 stavebnímu úřadu ohlásí.
3. Podmínky tohoto rozhodnutí se vztahují na stavby, které do 30. 3. 1992 projdou stavebním řízením a do tohoto data budou legalizovány.

Občané k stavebnímu řízení doloží doklad o vlastnictví pozemku, projektovou dokumentaci, vyjádření účastníků řízení /sousedů/, v odůvodněných případech vyjádření hygienika /OHS P-Z/, požárníka /SS PO P-Z/, veterináře /OVS P-Z/.
4. Majitelé zaplatí poplatek dle vyhl. č. 570/90 Sb. o poplatcích za stavební povolení.

P O U Č E N Í

Po datu 30. 3. 1992 budou majitelé nepovolených, nezkolaudovaných staveb a další přestupky občanů proti stavebnímu zákonu č. 50/76 Sb. stíháni s plným užitím postihů dle § 105 zákona č. 50/76 Sb. Stavební úřad Hostivice upozorňuje občany na možné důsledky porušování zákona č. 50/76 Sb., tzn., že například pojišťovna není povinna proplácet škody v nezkolaudovaných stavbách, není povinna proplácet škody a pojistné úrazy na nepovolených stavbách atd. Stavební úřad Hostivice poskytne veškeré informace k případné legalizaci staveb v návštěvních hodinách /Po, Út 7.30 - 15.30, Čt 8.30 - 18.00/.

vedoucí stavebního úřadu
ing. Vladimír Gaša

V minulém roce uzavřelo naše město dohodu o spolupráci a přátelství s Windischeschenbachem. I chovatelé začali hledat možnosti ke spolupráci obou organizací. Vyměnili jsme si několik dopisů, letos v létě jsme dostali pozvání na podzimní výstavu drobného zvířectva ve Windischeschenbachu.

V sobotu 2. listopadu jsme odjeli autokarem do Německa. Ten den bylo počasí skutečně "dušičkové". Dopoledne jsme se zastavili ve Weidenu, do Windischeschenbachu jsme dorazili ve smluvený čas, v 11 hodin. Chovatelé však byli ještě v pilné práci, neboť proti našim zvyklostem otevírají výstavu až odpoledne. Proto jsme volno využili k prohlídce města. I přes déšť bylo vidět, že zde žijí kulturní lidé; upravené domky, kontejnery na oddělený sběr druhotných surovin, všude pořádek a čisto. Místní obchodníci reagovali skutečně tržně, "naš zákazník, náš pán", ačkoliv měli zavírat ve 12 hodin, pro české turisty byla prodloužena i odpoledne.

Vlastní výstava byla v tělocvičně u školy, při vstupu do areálu jsme viděli v krytém bazénu koupající se děti. Naše skupina byla přivítána předsedou p. Karlem Lubereem a výborem chovatelské organizace. Během prohlídky výstavy se s námi setkal i p. starosta Kurt Döllinger, který projevil uspokojení nad tím, že jsme navázali kontakty ke vzájemné chovatelské spolupráci. Vlastní tělocvična byla pro výstavu náležitě upravena - celoplošný plastický koberec. V klecích bylo 150 králíků, kde němečtí obrovití strakáči či francouzští berani byli velmi kvalitní, holubů bylo přes 200 kusů a paleta okrasných či užitkových plemen byla pestrá. Drůbeže bylo vystaveno na 140 kusů, zde jsme obdivovali mohutnost kohoutů hemšírek a vlašek. Pro nás bylo nezvyklé i to, že se po celou dobu výstavy o zvířata stará chovatel sám, nebyl vydán ani průvodce. Pěkná byla též tombola, kde hodnotné ceny většinou věnovali místní podnikatelé a příznivci živé přírody. Cena losu 0,50 DM zlákala naše chovatele, a tak do Hostivice putovalo několik pěkných výher. Naši zájemci o nákup zvířat však neuspěli, cena dobrého králíka se pohybovala kolem 60 - 80 DM, u drůbeže či holubů 40 - 50 DM. Pro nejlepšího vystavovatele králíků a drůbeže jsme věnovali skleněné poháry, na upomínku naší návštěvy jsme dostali malované talíře a sklo.

V podvečerních hodinách jsme se s našimi hostiteli rozloučili s tím, že se aktivně zúčastní naší červnové výstavy. Domníváme se, že naše spolupráce bude přínosem pro obě chovatelské organizace, přispěje ke zkvalitnění chovů a prohloubí osvětovou činnost ve výchově k ochraně přírody.

A. Š.

PIONÝR, TO JEŠTĚ EXISTUJE?

Ano, Pionýr je řádně registrovanou celorepublikovou organizací dětí a mládeže. I v Hostivici zůstala naše skupina zachována. Chtěli jsme sice najít jinou cestu, ale naše představa "Klubu dětí" nenašla právní záštitu. Nově vzniklý "Květ" - pro vesnické děti nesplňoval naše představy. Česká rada Pionýra vyhlásila nový statut a stanovy, a tak jsme se rozhodli zůstat v této organizaci.

Pionýr je otevřen všem dětem, není výběrový ani jednostranně orientovaný. Dává možnost rozvíjet činnost v různých oblastech od turistiky, tábournictví, ochrany přírody až po činnost sportovní, kulturní či technickou. Sleduje potřeby a zájmy dětí a snaží se o aktivní využití jejich volného času.

A naše činnost? Psali jsme o ní již v minulém čísle. Nyní je náš program narušen stěhováním, místo zájmové činnosti intenzivně stěhujeme, aby objekt mohl být předán stavební firmě, která jej bude adaptovat pro potřeby zvláštní školy. Svými silami pomáhají i děti, přenášejí nádobí, deky, spacáky a stany do nových prostorů protějščího domu. I když v tomto objektu není ani voda, ani WC, což je obojí základní nutností, věříme, že se i tyto problémy brzy vyřeší. Tak jako došlo k urychlenému zateplení celého objektu stavební firmou pana Kostříže, věříme, že i tyto nedostatky budou brzy napraveny a my se zase pustíme do své práce na plné obrátky.

V prosinci již chceme uskutečnit oddílové vánoční schůzky, a pokud najdeme vhodný prostor, rádi bychom připravili pro všechny děti vánoční program, soutěže, hry a pěknou zábavu. Vánoční prázdniny jsou dlouhé a děti jistě rády vymění televizi a teplo domova za setkání s kamarády. Termín a místo konání vám včas oznámíme.

Do nového roku přejeme všem mnoho úspěchů a dětem hodně radosti a štěstí.

Vedení skupiny PO

KOMISE NÁM OZNÁMILA

Jedním z nejzajímavějších bodů jednání kulturní, společenské a školské komise MÚ Hostivice, které se konalo dne 25. 11. 1991, byla otázka zásadní přestavby fungování městského kulturního střediska. Je nezbytné přeměnit toto dosud dotované zařízení na samostatnou agenturu, která by působila v oblasti kultury, vzdělávání, osvěty a rozvíjení společenského života v Hostivici a přilehlých obcích. Vypracováním koncepce agenturního zařízení byli pověřeni ing. Pergl, J. Turský a dr. Gabašová, s termínem do 31. 12. 1991. Po předložení této nové koncepce radě MÚ Hostivice předpokládá komise - jako jediné možné řešení - vypsání konkursního řízení na obsazení vedoucího pracovníka či pracovnice této budoucí agentury. Členové komise by přivítali názory a náměty našich občanů, kteří v oblasti kultury, vzdělávání a společenského dění mají vědomosti, nápady a zkušenosti. Do té doby bude městské kulturní středisko obsazeno pouze jedinou pracovnící, paní Marií Holečkovou, na kterou se můžete se svými náměty, názory, radami i připomínkami obracet. Zprostředkuje i váš kontakt se společenskou a kulturní komisí. Za dlouholetou práci v kulturním středisku vyslovuje komise upřímné poděkování paní Věře Kopové, která od listopadu pracuje v sociálním odboru MÚ.

CO VŠECHNO UMÍ BASOVÝ KLÁRINET

Ve středu 6. listopadu 1991 se konal v aule hostivického zámku tradiční koncert, pořádaný Městským kulturním střediskem a Kruhem přátel hudby. Tentokrát jsme měli možnost poslechnout si početně nejmenší komorní sdružení České filharmonie. Jejich italský název Due Boemi di Praga neznamena nic jiného než Dva Češi z Prahy.

Klavíristka Emma Kovárnová a basklarinista Josef Horák šíří dobré jméno české hudby v mnoha zemích světa a zahraniční hudební kritika v referátech o jejich vystoupeních nijak nešetří slovy pochvalného uznání. Píše o fascinujícím výkonu, o nádherně modulovaném zvuku, o neomylné technice, obdivuhodné muzikálnosti, virtuozitě přednesu a bohatství barev. Oba umělci už přes čtvrt století propagují nejen české interpretační umění, ale i českou hudební tvorbu. Jejich repertoár obsahuje přes

čtyři stovky skladeb různých generací, napsaných právě pro tyto dva nástroje. Patří k nim také díla Paula Hindemitha, Franka Martina, Olivera Messiaena, Karla-Heinze Stockhausena a řady dalších skladatelů.

Roku 1955 začal Josef Horák vystupovat jako sólista a jeho celovečerní koncert se stal prvním basklarinetovým recitálem na světě. Emma Kovárnová vystoupila společně s Josefem Horákem poprvé roku 1963.

Skladatelé z 18 zemí pro ně napsali svá díla a Due Boemi di Praga je uvedli ve světové premiéře. Pět gramofonových firem natočilo jejich koncerty a vysílalo je přes 40 rozhlasových stanic. Za svou interpretační i pedagogickou činnost byli Due Boemi di Praga poctěni mnoha cenami a medailemi. Byli jsme rádi, že jsme je mohli uvítat také u nás v Hostivici, a nebyli jsme věru zklamáni. Josef Horák nám v pestrém programu ukázal, co všechno dovede basklarinet, a Emma Kovárnová jej citlivě doprovázela. Dověděli jsme se řadu informací o vývoji tohoto půvabně znějícího nástroje, jehož tvůrcem byl Adolphe Antoine Joseph Sax /1814 - 1894/, týž Francouz, jemuž vděčí moderní hudba za vynález saxofonu. Škoda jen, že tento široce přístupný a melodický koncert nepřivábil větší počet posluchačů.

- r

Z POLICEJNÍCH DENÍKŮ - REPUBLIKOVÉ POLICIE

Škodná v traktorce. Do prostoru STS Hostivice vnikl dosud nezjištěným způsobem zloděj mezi půl 3. a 7. hodinou ranní dne 31. 10. 1991. Z volného prostranství před údržbářskou dílnou sebral z kovového stojanu 120 kusů závěsů do galvanizační lázně. Přehodil je přes plechový plot a zde pak odmontoval 120 měděných nožů o rozměrech 175x15x50 mm o váze 1,2 kg. Podniku vznikla škoda za 12 672,- Kčs. Policejní pes Chasan sledoval pachatelovu stopu až k hlavní silnici.

POZOR NA TISÍČIKORUNY! VÝSKYT PADĚLANÉ BANKOVKY UŽ I NA NAŠEM OKRESE! Okresní úřad vyšetřování Praha-západ zahájil trestní stíhání proti pachateli, který v době od 26. 10. do 3. 11. 1991 v restauraci Motorestu ve Slapech zaplatil útratu padělanou tisíčíkorunou. Padělek byl ověřen pracovníky České státní spořitelny Praha 5.

Vloupání do stodoly v Hostivici oznámil soukromý podnikatel dne 8. 11. 1991. Došlo k tomu ve dnech od 4. do 8. 11. 1991. Pachatel ulomil oko petlice visacího zámku a ze stodoly zmizelo 20 rolí izolační lepenky. Způsobena škoda cca za 15 000,- Kčs.

Přehled o dopravních nehodách na karlovarské silnici v úseku Hostivice nás přílišným optimismem o dopravní kázní a odpovědnosti řidičů projíždějících automobilů nenaplnuje.

- 19. 10. 1991, 15.35 hod. řidič osobního automobilu nepřizpůsobil rychlost jízdy a narazil do telefonního sloupu. Lehké zranění, škoda 10 000,- Kčs.

- 28. 10. 1991, 15.30 hod.: nezajištěný náklad na vozidle způsobil poškození dveří u zaparkovaného osobního auta. Škoda 1000,- Kčs.

- 1. 11. 1991, 13.40 hod.: řidič osobního auta nedodržel bezpečnou vzdálenost od vpředu jedoucího automobilu a narazil do něj. Bez zranění, škoda 5 500,- Kčs.

9. 11. 1991, 7.00 hod.: řidič osobního auta se nevěnoval řízení a narazil do vpředu jedoucího os. auta. Bez zranění, škoda 8 000,- Kčs.

- 9. 11. 1991, 8.15 hod.: řidič nákladního automobilu zezadu narazil do osobního auta. Bez zranění, škoda 5 000,- Kčs.

- 9. 11. 1991, 10.45 hod.: řidič nákladního automobilu se nevěnoval řízení a narazil do osobního auta. Bez zranění, škoda 8 000,- Kčs.

- 12. 11. 1991, 9.00 hod.: řidič osobního auta nedodržel bezpečnou vzdálenost od vpředu jedoucího vozidla a narazil do něj. Bez zranění, škoda 4 000,- Kčs.

- 12. 11. 1991, 21.45 hod.: chodec náhle vstoupil do jízdní dráhy osobního automobilu. Chodec byl zraněn, hmotná škoda 3 000,- Kčs.

— MĚSTSKÉ POLICIE

"Obtěžují nezletilá děvčata", ohlásila hostivická občanka o dvou mažích, pravděpodobně Jugoslávci, kteří se pohybovali v prostoru Nouzova dne 11. 11. 1991. Další výskyt těchto pánů v Hostivici nebyl zjištěn.

Pozor na králíky! 6 králíků zmizelo z kotců králíkárn v Litovicích. Přes nasazení policijního psa nebyl pachatel zjištěn.

Pošlý pes, německý ovčák, byl nalezen 13. 11. 1991 před nádražní budovou v Hostivici. Protože den předtím byl psem pokousán obyvatel Nouzova, byla psí zdechlina převezena k veterinárnímu vyšetření v Suchdole, kde konstatovali, že tento pes nebyl nakažen a pravděpodobně byl sražen projíždějícím vozidlem.

Neurvalý řidič autobusu ČSAD SPZ AP 27-17, který postavil vozidlo na přechod pro chodce a byl na tento přestupek upozorněn, dotčeně policistu napadl nejen nevybíravými slovy. Naskočil za volant a začal na policistu autobusem najíždět.

A. K.

NA VÁNOČNÍ STŮL

Rádi bychom vás v předvánoční době seznámili se zvláštním výrobkem plzeňských mlynářů. Jedná se o tzv. "mlýnské ořechy". Proč ořechy? Protože plně nahradí jádroviny v kuchyni. Můžeme je přidávat do pečiva, krémů, náplní, míchat do jogurtů a müsli. Mlýnské ořechy jsou vlastně pšeničné klíčky, které se získávají ve mlýnech při zpracování pšenice na mouku. Mlýnské ořechy si můžete objednat na této adrese: Mlýny Plzeň, Prokopova 26, 301 00 Plzeň.

Ořechové trojlístky

150 g mlýnských ořechů mletých, 50 g čokolády na vaření /nastrouhané/, 100 g moučkového cukru, 1 vejce, lžíce studené vody. Všechny přísady zpracujeme. Z těsta uděláme malé kuličky, pokládáme na vymazaný plech, vždy tři k sobě. Do středu vmáčkneme lískový ořech. Pečeme v mírné troubě při nízké teplotě.

Kokosová roláda

- těsto: 120 g cukru, 120 g kokosu, 120 g másla, 1 vanilkový cukr.
 - těsto: 150 g sušenek, 100 g mletých mlýnských ořechů, 100 g cukru, 4 lžíce marmelády, 50 g rumu, 20 g kakaa.
- Každé těsto zvlášť řádně zpracujeme. Druhé těsto rozdělíme na poloviny a na pocukrovaném vále rozválíme na tenké placky. Na každou natřeme polovinu kokosového těsta, srolujeme obě rolády, obalíme v kokosu, dáme ztuhnout do chladničky /nejlépe v alobalu/. Krájíme na tenké šikmé řezy.

KRÁTCE A AKTUÁLNĚ

Skauti nespí

Dne 27. listopadu 1991 byl obnoven dívčí a chlapecký oddíl Junáka v Hostivici. Vedoucími oddílů jsou lidé, kteří prošli skautskou výchovou. Zahájení činnosti pro děti bude hostivické veřejnosti včas oznámeno obvyklými způsoby.

Kontaktní adresa pro bývalé členy, příznivce i nové zájemce: Prodejna květin, Husovo nám., Hostivice, bratr Evžen **Z e l e n k a**.

S vánoční gratulací a dárkovým balíčkem dobrot navštíví představitelé města naše dříve narozené spoluobčany žijící v domovech důchodců.

Hostivičtí občané žijící v domovech důchodců

Anežka Holečková (1898) - Mníšek pod Brdy
Antonie Brunová (1901) - Hostěradice
Zuzana Matějková (1906) - Černošice
Růžena Šafránková (1907) - Jílové u Prahy
Božena Opltová (1910) - Jílové u Prahy
Anna Rulfová (1912) - Černošice
Marie Krejčíková (1916) - Sedlčany
Zdenka Drahokoupilová (1924) - Černošice
František Kokoš (1935) - Mníšek pod Brdy
František Novotný (1943) - Černošice
Josef Souček (1924) - Černošice

Přístavbu budovy "školičky" převzala od firmy "Outrata", která neplnila smluvní povinnosti, pražská stavební firma "BIEBER - KUBEŠ". Stavební dozor nad touto stavbou vykonává ing. Bohumír Machek.

- Státní meliorační správa přislíbila provést během příštího roku vyčištění koryt potoků Litovického a Jenečského,

Stále více občanů si pochvaluje činnost a působení městské policie, a to nejen na úseku dopravní bezpečnosti, neboť občané se na městskou policii obracejí v nejrůznějších situacích a s nejrůznějšími problémy.

Podle návrhu sociální komise obdrželi hostivičtí důchodci celkem 124 000 Kčs jako příspěvek města na zvýšené náklady, které přinese nadcházející zima.

Ve středu 27. listopadu v 18.00 hodin se sešli členové a příznivci ODS s poslancem Federálního shromáždění Janem Vidimem a ve 20.00 hodin se sešli členové a příznivci Čs. sociální demokracie s poslancem FS Ivanem Fišerou. Na obou shromážděních bylo přibližně po čtvrt stovce lidí. Dotazy přítomných adresované poslancům byly přibližně stejné, odpovědi se lišily podle stranické příslušnosti hostů.

KRONIKA ŽIVOTA

PŘIVÍTALI JSME DO ŽIVOTA

SŇATEK UZAVŘELI

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Bohumila Vosáhlová	1905	6.10.1991
Karel Bušta	1914	9.10.1991
Věra Náprstková	1923	11.10.1991

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Anna Kubásková	1910	12.10.1991
Marie Černá	1915	14.10.1991
Antonín Soukup	1917	18.10.1991
Václav Šoch	1918	20.10.1991
Libuše Perglová	1923	1.11.1991
Jozefa Bartošová	1922	13.11.1991

VZPOMÍNKA

Dne 3. 12. 1991 uplynulo 6 let od úmrtí našeho starostlivého dědy, táty a manžela, pana Jaroslava D r o ž e. Za vzpomínku děkuje

manželka a syn s rodinou.

8. prosince 1991 uplynulo 12 let ode dne kdy zemřel můj manžel, tatínek, dědeček, pan Přemysl Z e m a n . Děkuji všem, kteří vzpomenu s námi.

Eva Zemanová

Dne 12.12.1991 uplynuly 2 smutné roky od úmrtí našeho dědy, táty a manžela, pana Josefa K l í m y. Kdo jste ho znali, jeho veselou povahu, vzpomeňte, prosím, s námi.

Manželka, děti a vnoučata.

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 5. 12. 1991 se dožila naše maminka, paní Helena B o h u s l á v k o v á 80 let. Ze srdce jí přejí hodně zdraví do dalších let dcera a syn s rodinami, vnoučata a pravnoučata.

PODĚKOVÁNÍ

Účastníci kursu taneční a společenské výchovy děkují Městskému kulturnímu středisku v Hostivici, jmenovitě paní Marii Holečkové a paní Věře Kopové za vzornou přípravu a organizaci tohoto kursu.

Žáci kursu '91

Vydává: Hostivické kulturní středisko
Řídí: Redakční rada: S. Plicka /předseda/,
M. Zvára, A. Tejnor, K. Šícha, J. Pergl,
J. Stejspal, Č. Macháček, E. Hrbková,

ilustrace: V. Stanislav

Vedoucí redaktor: A. Křižková

Tiskne: EDITPRESS Rudná

Předáno do tisku: 4. 12. 1991

KINO

l e d e n

3., 4.	Obecná škola	ČR
7., 8.	Moucha II.	USA
10., 11.	Žena v úzkých	USA
14.	Poslední útěk do Brooklynu	SRN
17., 18.	Smrtící bumerang	USA
21.	Mona Lisa	Anglie
24., 25.	Mrtvý nebo živý	USA
28.	Glory	USA
31.	Sám doma	USA

Změna programu vyhrazena

INZERCE

Kulturní středisko Rudná zahájilo 1. října 1991 půjčování a prodej videokazet v kině Rudná /vchod dvorem/.

Po - Pá 10-18 hod.

So 15-18 hod.

Těšíme se na Vás!

tel. /0311/ 95247

Dárkem v podobě hezkého kaktusu potěšíte Vaše milé pod stromečkem, při jejich svátku, narozeninách a jiných příležitostech. Přijďte si vybrat. Ceny od 10,- Kčs.

Karel Houška

Husovo nám. 71, Hostivice

(proti samoobsluze/

Prodej bavlněných ponožek dětských, dámských, pánských, mandlování prádla

Pracovní doba:

Po - Pá od 15.00 - 20.00 hodin

v případě nutnosti i v sobotu 13 - 15 hod.

Cena za 1 kg - 3 kčs.

Vlčková Marcela, V Čekale 412, Hostivice

proti sídlišti Na pískách - přes park.